

af Siderne er bleven varmere, og oprigtigere, end den var før, og altsaa kan Forlovelsen ikke have udrettet det, som Adressen siger, at den har udrettet. — Med Hensyn til vort subsidiaire Forflag kom det ærede Medlem til en ganske mærkværdig Feilslutning. Det ærede Medlem vedkjendte sig ligesom for sit Vedkommende, at Ordet „disjes“ var af et saadant Omfang, at derunder kunde indbefattes Alt, hvad han ønskede, at der skulde udtales i en vis Retning. Det var nok det, som vi Forslagsstillere troede, og derfor have vi stillet vort Ændringsforflag; thi vi kunde ikke være med til at stemme for en Udtalelse, der skulde opfattes saaledes, som det ærede Medlem ønskede. Men selv om vi kunde gaae ind paa det ærede Medlems Anskuelser om dette Punkt, er det jo Noget, som der her slet ikke er Tale om. Det ærede Medlem har nemlig fuldstændig overseet, at det, som der paa det paagældende Sted i Adressen er Tale om, ikke er en Udtalelse om vor egen Anskuelse, men derimod en Udtalelse af Anskuelser, som tillægges begge Kongerne. Selv om vi altsaa Alle kunde gaae saa vidt, som det ærede Medlem fra sit politiske Standpunkt vil gaae, vilde en Udtalelse derom dog være heelt forskjellig fra, hvad der udtales i Adressen. Her i Adressen siges det jo, at Tyrsterne ere af en saadan Anskuelse og mene, at Forlovelsen skulde føre til en saadan Op-gaaen af Rigerne i hinanden, som det ærede Medlem hynder. Det ærede Medlem talte som sagt, som om vi i Adressen udtalte vor Mening, men derom er der, som jeg nu troer at have viist, ikke et Ord, idet det derimod er Tyrsternes Mening, om hvilken vi udtale os i Adressen; men i saa Henseende troer jeg dog, der var Grund til at være noget mere forsigtig, indtil en Erkjendelse, som den, der omtales i Adressen, lægges for Dagen fra Tyrsternes Side i Ord eller Gjerning. Selv om vort subsidiaire Forflag vedtages, gaae vi maaskee for vidt, idet vi nemlig tillægge Tyrsterne det Sindelag, som Adressen da taler om; men beholde vi „disjes“, troer jeg, at vi handle meget usforsvarlig i at indgaae med en saadan Udtalelse til Hans Majestæt Kongen, hvori der udtales en Forudsætning, om

begge Kongernes Sindelag med Hensyn til Betydningen af Forlovelsen mellem Kongebørnene. — Det ærede Medlem meente ogsaa, at vi gjorde Uret i ikke at gaae ind paa Udtalelsen af et Haab, som vi ikke nære. Et Haab ikke er det Samme som Forvisning, har jeg vidst før idag, og har ikke lært det af det ærede Medlem; men at Haab er Et og Duffe et Andet, vil det ærede Medlem ikke kunne nægte; vi kunne have varme Duffer, som vi ikke tør haabe at faae opfyldte. Det ærede Medlem maa ogsaa lægge Mærke til, at det, der udtales, ikke er et Haab om i Almindelighed at opnaae det, der er Tale om; men hvad der udtales, er derimod Haabet om, at Saadant maa lykkes ved en Dvereenkomst med den paagældende Magt. Det forekommer mig, at det ærede Medlem maa have overseet dette. Hvis her havde staaet, at vi ikke opgive Haabet om at vinde Nordlesvig tilbage, da vilde vi ikke kunne have noget Synderligt imod at udtale Saadant, men det staaer her ikke; thi her staaer, at vi haabe, at noget Saadant maa opnaaes ved en Dvereenkomst, og et saadant Haab have vi for vort Vedkommende opgivet. — Hvad nu angaaer det sidste Stykke, da har det glædet mig at bemærke, at det ærede Medlem var meget mat i sit Forsvar derfor. Han gif endog saa vidt, at han meente, at det Forflag, vi havde stillet ligeoverfor Udtrykket om, at „Velstandens Rilder ikke flyde lige rigelig for Alle“, skulde være det Samme som Adresseforlagets Udtryk. Naar det ærede Medlem kan finde, at det er omtrent det Samme, enten vi indsætte Ordet „lige“ eller ikke, saa forstaaer jeg ikke hans Betragtning. Spørgsmaalet er jo her, om Velstandens Rilder flyde rigelig; men dette troer jeg ikke, at ret Mange ville sige for den større Deel af Befolkningens Vedkommende. Man hører altfor mange, og som vi troe, velbegrundede Klager fra mange Sider, saa at vi umuligt tør sige, at Velstandens Rilder for Diebliffet flyde rigelig for hele Befolkningen; tvertimod, vi have søgt saa skaansomt som muligt at udtale, at dette ikke er Tilfældet, men vi have maattet udtale det. Naar det ærede Medlem spørger, hvorfor vi ville udtale det, skal jeg svare, at det